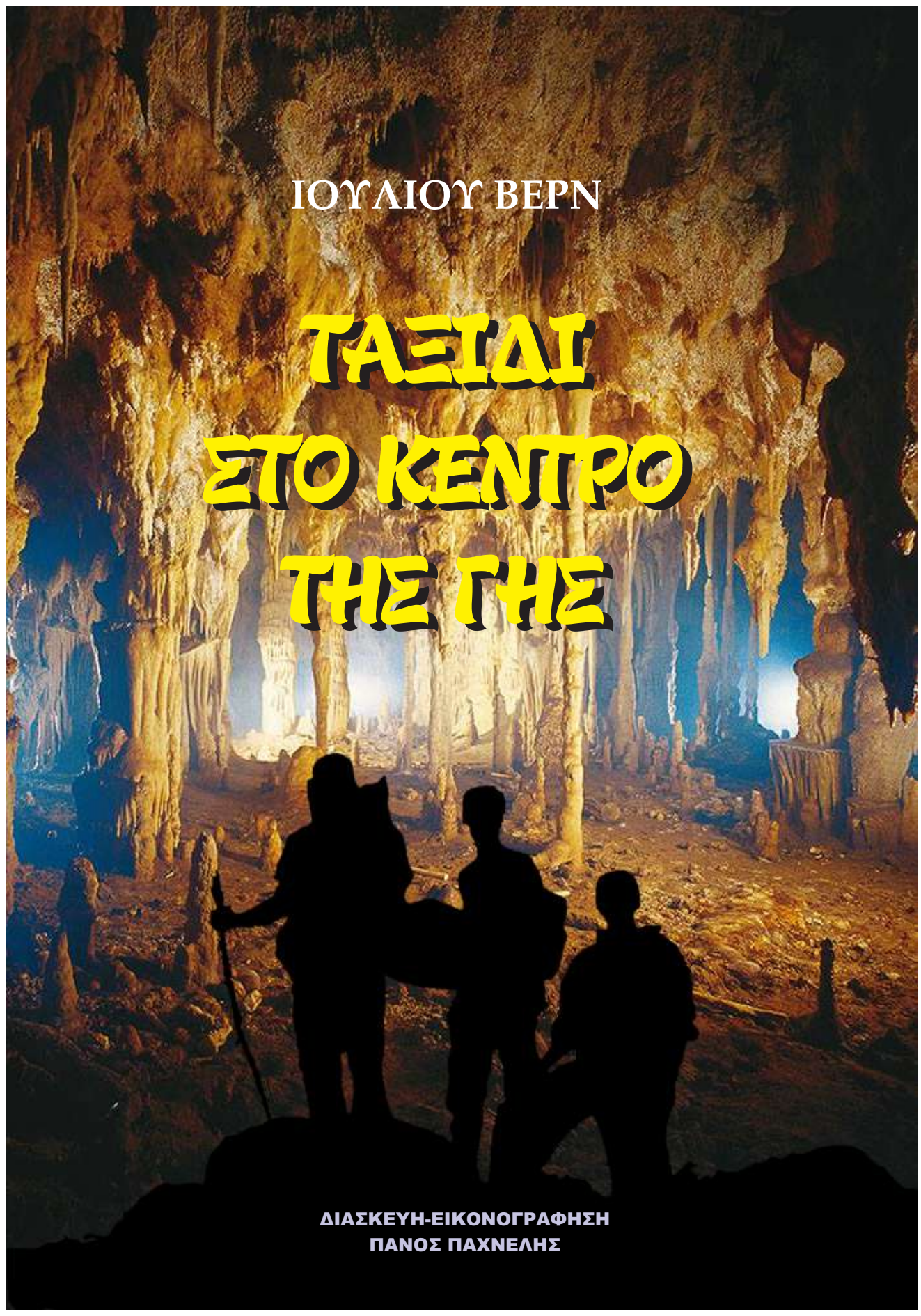

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

**ΤΑΞΙΔΙ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΗΣ ΓΗΣ**

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΠΑΝΟΣ ΠΑΧΝΕΛΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

**ΤΑΞΙΔΙ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΗΣ ΓΗΣ**

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΠΑΝΟΣ ΠΑΧΝΕΛΗΣ

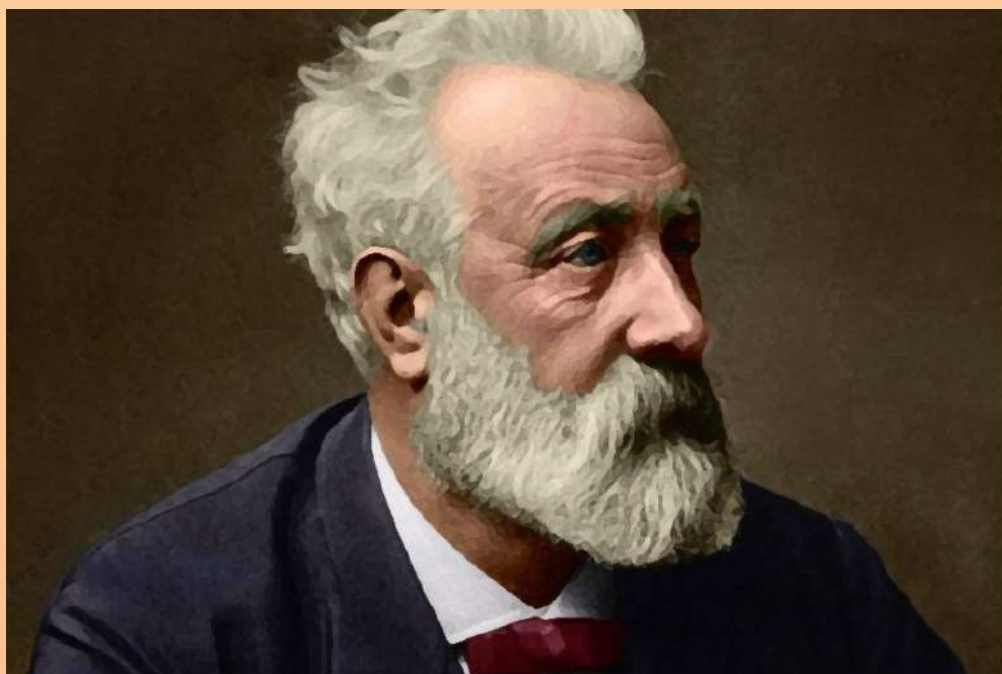

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΗΣ

**ΚΕΙΜΕΝΟ - ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΠΑΝΟΣ ΠΑΧΝΕΛΗΣ**

Επιτρέπεται η αντιγραφή του κειμένου και των εικόνων
μετά τη συμφωνη γνώμη του συγγραφέα

panpac65@yahoo.gr

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

Ο Ιουλιος Βερν ήταν Γάλλος μυθιστοριογράφος, ποιητής και θεατρικός συγγραφέας, ιδιαίτερα γνωστός για τα περιπετειώδη μυθιστορήματά του και τη βαθιά επιρροή του στο λογοτεχνικό είδος της επιστημονικής φαντασίας.

Γεννήθηκε στη Ναντή το 1828 και πέθανε στην Αμιεννέ το 1905

Ο Βερν έγραψε για αεροπορικά και διαστημικά ταξίδια πριν ακόμη εφευρεθούν τα αεροπλάνα.

Είναι ο δεύτερος πιο μεταφρασμένος συγγραφέας στον κόσμο μετά την Αγκάθα Κρίστι.

Αρκετά βιβλία του γυρίστηκαν σε κινηματογραφικές ταινίες.

Ο Βερν αναφέρεται συχνά ως ο “Πάτερας της Επιστημονικής Φαντασίας”.

Η ιστορία μας αρχίζει στο Αμβούργο της Γερμανίας το μακρίνο 1836. Βρισκόμαστε στο σπίτι του καθηγητή Λιντενμπροκ. Μαζί με τον ανηψιο του Αξελ περιεργάζονται κάποια παλιά βιβλία όταν από τις σελίδες ενός βιβλίου πέφτει ένα κομμάτι περγαμηνής. Περιέχει ένα κείμενο σε αρχαία ισλανδική ρουνική γραφή και αμέσως τραβάει την προσοχή του καθηγητή.

Παρ' όλες τις προσπάθειες του όμως αδυνατεί να το αποκρυπτογραφήσει. Όμως ο Αξελ με υπομονή και με όπλο τη διαίσθηση του καταφέρνει και το αποκρυπτογραφεί. Όμως κρατάει το περιεχόμενο του κρυφό από το θείο του γιατί ξέρει πως αν ο Λιντενμπροκ διαβάσει το κείμενο θα ξεκινήσει μια τρέλη περιπέτεια στην οποία ο Αξελ δεν θέλει να πάρει μέρος.

Όμως βλέποντας το θείο του να υποφέρει δεν αντέχει και του αποκαλύπτει το κείμενο. Σύμφωνα λοιπόν με το χειρόγραφο αυτός που το έγραψε είναι ο Αρν Σακνάσεμ,

ενας αλχημιστής του 16ου αιώνα και περιεχει οδηγίες για να πραγματοποιησει καποιος ενα ταξιδι στο κεντρο της Γης μπαινοντας σε εναν απο τους πολυαριθμους κρατηρες του ηφαιστειακου βουνου Σνιφελ που βρισκεται στην Ισλανδια. Ακομη το χειρογραφο διευκρινιζει πως αυτο πρεπει να

συμβει την τελευταία μερα του Ιουνιου οταν η σκια απο την κορυφη Σκαρταρις αγγιζει εναν συγκεκριμενο κρατηρα.

Το κειμενο τελειωνει με τη δηλωση του Σακνασεμ : "Εγω εφτασα". Οπως ακριβως φοβοταν ο Αξελ, ο καθηγητης εκφραζει αμεσως την επιθυμια του να κανει και ο ιδιος αυτο το ταξιδι. Ο Αξελ προσπαθει να τον μεταπεισει λεγοντας του οτι οσο πιο βαθια κατεβαινει κανεις αυξανεται η πιεση και η τρομακτικη ζεστη λιωνει τα παντα. Ο καθηγητης ομως ειναι αμεταπειστος και λееи στον Αξελ: "Ο μονος τροπος να το μαθουμε ειναι να παμε κι εμεις οπου πηγε ο Αρν Σακνασεμ".

Ο Αξελ συναντα την αρραβωνιαστικια του Γκραουμπεν με την ελπιδα πως θα συμφωνησει μαζι του πως ειναι τρελη η ιδεα ενος τετοιου ταξιδιου. Προς μεγαλη του εκπληξη ομως η Γκραουμπεν θεωρει πως ειναι μεγαλειωδης ιδεα και τον αφηνει να καταλαβει πως αν ο Αξελ πραγματοποιησει αυτο το ταξιδι θα ειναι αξιος να γινει συζυγος της. Ο Αξελ με βαρια καρδια συμφωνει μαζι της.

Σε λιγες μερες ξεκινουν για το ταξιδι και χρησιμοποιωντας τρενο και αμαξα φτανουν απο το Αμβουργο στην Κοπενχαγη. Εκει κλεινουν θεσεις σε μια δανεζικη σκουνα, τη Βαλκυρια, που θα τους παει στην Ισλανδια. Οταν φτανουν εκει συναντουν τους αρχηγους του νησιου και

εκείνοι τους συστηνουν εναν οδηγo, τον ηρεμο και φλεγματικο Χανς Μπιελκ, κυνηγο αγριων χηνων.

Διασχίζουν με πολλές περιπετειες την Ισλανδια και τελικα φτανουν στο ορος Σνιφελ. Σκαρφαλωνουν στην κορυφη του και κατεβαινουν απο τον συγκεκριμενο κρατηρα στο εσωτερικο του. Εκει σε ενα βραχο ο καθηγητης ανακαλυπτει γραμμενο το ονομα "Αρν Σακναχεμ". Χρησιμοποιωντας τα σκοινια που εχουν μαζι τους αρχίζουν την καταβαση. Προχωροντας πιο βαθια βλεπουν οτι η πραγματικοτητα αντικρουει τη θεωρια περι "αυξανομενης προς τον πυρρηνα θερμοκρασιας".

Συντομα φτανουν σε γιγαντιες στοες που θυμιζουν καθεδρικούς ναους, σε λαβυρινθους και σηραγγες. Καταλαβαινουν οτι το ταξιδι τους γινεται οχι μονο στο χωρο αλλα και πισω στο παρελθον. Περνουν απο διαδοχικα σταδια παλαιότερων γεωλογικων και χρονικων περιoδων και συναντουν διαφορα απολιθωματα.

Στη συνέχεια όμως χάνουν το δρομο τους μπαινοντας σε μια λανθασμενη σηραγγα και σαν να μην εφτανε αυτο τους τελειωνει και το νερο. Ο Αξελ παθαινει αφυδατωση και λιποθυμαει και οταν συνερχεται ο θειος του του δινει την τελευταια γουλια νερο που τους εχει απομεινει. Ο Αξελ νιωθει ευγνωμοσυνη η οποια ομως μετατρεπεται σε οργη οταν καταλαβαινει πως ο θειος του επιμενει να συνεχισουν το ταξιδι τους παρα τις δυσμενεις συνθηκες.

Ο Αξελ κανει προσπαθεια να παρει με το μερος του τον πιστο

και αφοσιωμενο Χανς αλλα ματαια. Ο καθηγητης του λεει πως όσο εκεινος ηταν λιποθυμος, εκεινος εψαξε και βρηκε τη σωστη σηραγγα. Του ζηται μια μερα διορια να ψαξει το σωστο δρομο καταβασης και να βρει νερο και ο Αξελ συμφωνει απροθυμα.

Προχωρουν προς τα κατω αλλα παρ' ολο που βρισκονται στο σωστο δρομο δεν βρισκουν νερο. Ο Αξελ λιποθυμαει για

δευτερη φορα και ο καθηγητης αποφαιζει να διακοψουν το ταξιδι τους και να γυρισουν πισω. Ο Χανς τους αφηνει να

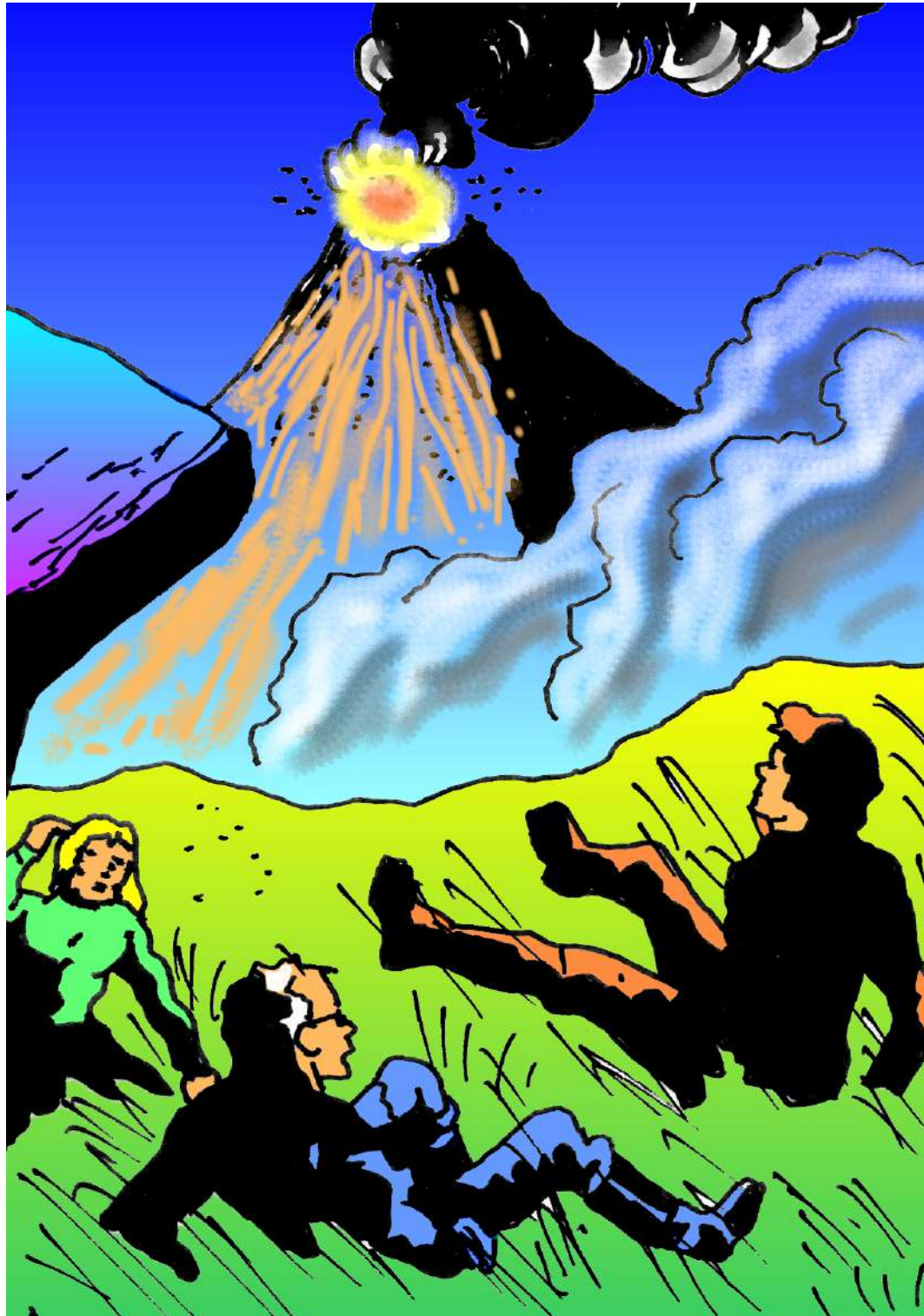

ξεκουραστούν και φεύγει να ψαξει νερό. Γυρίζει μετά από λίγο και τους λέει ότι βρήκε. Τον ακολουθούν και ακούνε ένα υπογείο ποτάμι να κυλάει σε μια διπλανή σπηραγιά από την οποία τους χωρίζει ένας γρανιτένιος τοίχος. Ο καθηγητής και ο Αξέλ απελπίζονται αλλά ο Χανς βρίσκει ένα σημείο που το τοίχωμα είναι λεπτότερο. Παιρνει την αξίνα του και ανοίγει μια τρύπα. Ένας πίδακας νερού πέττει και πίνουν αχόρταγα ενώ καταλαβαίνουν πως στη συνέχεια του ταξιδιού τους το νερό δεν θα τους λείψει καθόλου.

Παιρνοντας θάρρος συνεχίζουν την καταβασία αλλά κάποια στιγμή ο Αξέλ μπαίνει μόνος του σε μια σπηραγιά και απομακρύνεται από τους άλλους. Καταλαβαίνει πως τους έχασε και πανικοβαλλεται. Κάποια στιγμή γλιστράει και πέφτει και σπάει τον φακό του. Τρομοκρατημένος αρχίζει να τρέχει στα σκοτεινά και πεφτοντας στα βράχια γεμίζει μωλωπες και αιμάτα. Κάποια στιγμή ακούει φωνές από το βάθος του λαβυρινθού. Ο θείος του του λέει να προχωρήσει προς τα κάτω. Καθώς προχωράει γλιστράει και πέφτει σε

ένα πηγαδι χανοντας τις αισθησεις του.
Οταν συνερχεται βρισκεται στην αγκαλια του θειου του και

ακουει παφλασμο κυματων. Δεν πιστευει στ' αυτια του αλλα η πραγματικοτητα ειναι οτι ο καθηγητης και ο Χανς εχουν κανει μια εκπληκτικη ανακαλυψη. Βρισκονται σε εναν

καινούριο κόσμο, μια υπογεία θάλασσα που φωτίζεται από
κάποιο φυσικό φαινόμενο που μοιάζει με το Βόρειο Σέλας.

Ο Χανς αρχίζει να κατασκευάζει μια σχεδία για να διασχίσουν την απεραντη θάλασσα, ενώ ο Αξελ και ο καθηγητής εξερευνούν την ακτή. Ανακαλύπτουν γιγαντιαία φυτά και λουλουδια αλλά και ολοκληρους σκελετους απο προϊστορικά ζώα. Καποια στιγμή ο Χανς τελειώνει τη σχεδία και σάλπαρουν για να διασχίσουν τον υπογειο ωκεανο. Ψαρεύουν περιεργά ψάρια. Ομως αυτο το ταξιδι κρυβει πολλα απροοπτα. Γινονται μαρτυρες μιας τιτανομαχίας αναμεσα σε δυο προϊστορικά ζώα, έναν ιχθυοσαυρο και ένα πλησιοσαυρο.

Στη συνεχεια βλέπουν κατι που νομιζουν πως είναι μια φαλαίνα φυσητηρας ομως αποδεικνυεται οτι είναι ένα νησι με μια θερμη πηγη που βγαζει ατμους. Ομως ξαφνικά ξεσπάει μια καταιγίδα και ένας κεραυνος που πεφτει απειλει να ανατιναξει τη σχεδία. Τελικά η καταιγίδα τους ριχνει στα βραχια καταστρεφοντας τη σχεδία. Ο Χανς περισωζει τα περισσότερα εφοδια τους και προσπαθει να ξαναφτιαξει τη σχεδία. Τελικά ο καθηγητής κάνει μια τρομακτική ανακαλυψη: η καταιγίδα τους εριξε παλι στην ακτή απο την οποία ξεκινήσαν. Ψάχνοντας στην ακτή ωσπου να ετοιμασθει η σχεδία, ανακαλύπτουν διαφορα οστα και έναν ανθρωπινο σκελετο. Βρισκουν ακομα ένα μαχαίρι που ο καθηγητής υπολογίζει οτι είναι απο τον 16^ο αιωνα. Ψάχνοντας γυρω ανακαλύπτουν σε ένα βραχο χαραγμένα τα αρχικά Α. Σ. και καταλαβαινουν οτι προκειται για τον Άρν Σάκναχεμ.

Μπαινουν σε μια σήραγγα, πίσω απο το βραχο, αλλά συντομα ανακαλύπτουν οτι μια κατολισθηση τους κοβει το δρομο. Αποφασίζουν να ανατιναξουν το εμποδιο αλλά η εκρηξη ανοιγει ένα τεραστιο ανοιγμα στο οποιο εισχωρει η θάλασσα παρασερνοντας τη σχεδία προς την αβυσσο. Κατρακυλουν επι ωρες προς τα κατω με ιλιγγιωδη ταχυτητα και χανουν ολα τα εφοδια τους. Ξαφνικά νιωθουν οτι μια υδατινη στηλη τους ανεβαζει προς τα επανω. Ξαφνικά το νερο απο κατω τους αρχίζει να κοχλαζει. Συντομα καταλαβαινουν οτι βρισκονται στο βαθος ενός ηφαιστειου που εκείνη τη στιγμή εκρηγνυται.

Η θερμότητα γυρω τους είναι απίστευτη και το νερο απο κατω τους έχει γίνει μια πυρωμενη λαβα. Ο Χανς λιποθυμαει και οταν συνερχεται αντιλαμβανεται οτι βρισκονται επιτελους, μετα απο δυο μηνες ταξιδι, στην επιφανεια της γης.

Κατεβαινουν απο τις πλαγιες του ηφαιστειου και συναντουν ενα χωριατοπουλο απο το οποιο μαθαινουν οτι βρισκονται στην Ιταλια, στο Στρομπολι κοντα στην Αιτνα. Οι ντοπιοι τους νομιζουν ναυαγους και τους δινουν ρουχα και φαγητο. Τελικα επιστρεφουν στο Αμβουργο οπου η Γκραουμπεν, με δακρυα στα ματια λεει στον Αξελ: "Τωρα που εγινες ηρωας δεν υπαρχει λογος να ξαναφυγεις απο κοντα μου". Ο καθηγητης Λιντενμπροκ κερδιζει διεθνη αναγνωριση. Τελικα ο Αξελ παντρευεται την Γκραουμπεν και μενουν ολοι μαζι στο σπιτι της οδου Κενσιγκστρασσε στο Αμβουργο.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

